

kunde i Aarets Løb flere være rykkede op til en højere Tjenestestaber, som forsøge det Antal Procenter, de skulde have, og Andre, der havde haft Tillæg, kunde være afløste af Sketillæggsberettigede, og naar disse Momenter, der end yderligere kompliceredes ved den satte Maximumsgrænse, ikke toges i Betragtning, kunde en korrekt Beregning, saaledes som den vilde udfordres til at gjøre For- delingen ligelig, umulig tilveiebringes. Den har da ogsaa vist sig at være bleven ikke lidet mangelfuld. Medens f. Ex. i indeværende Finantsaar Tillæget for de Lærere, der have tjent mellem 5 og 10 Mar, i de fleste Skoleraadskredsene er imellem 15 og 16 pSt., er der Kredse, i hvilke det er betydeligt lavere, i en enkelt endog kun $9\frac{3}{4}$ pSt., og der er en anden, hvori det er voget op til $19\frac{1}{2}$ pSt.

Det forekom Udvalget, at, efter at man nu i 3 Aar havde set, hvor langt de 300,000 Kr. kunde tilstrække, vilde det være rettest ved selve Loven at fastsætte Antallet af de Procenter, der skulde udredes i Tillæg, saaledes at dette under lige Omstændigheder blev lige for Alle, uden Hensyn til, om de fortjente under den ene eller den anden Skoleraadskreds. Sattes f. Ex. Procenten for dem, der havde tjent mellem 5 og 10 Mar, til 16 pSt., vilde dette, anvendt i indeværende Finantsaar, have medført en Udgift for Statskassen af omtrent 307,000 Kr., og med en ringe Variation til noget mere eller noget mindre vilde en lige aarlig Udgift kunne paaregnes for Fremtiden. Men at saaledes Totalbeløbet ikke var aldeles bestemt, men kunde det ene Aar blive maaske et Par Tusind Kr. forskjelligt fra, hvad det var i det andet, kunde ikke være af nogen Betydning for Statskassen; derimod vilde Fastsættelsen af en bestemt Procent, foruden, hvad der var det Vigtigste, at tilveiebringe den Lighed, der burde tilstræbes, befri Skoleraadene for det Besvær, der hidtil har været dem paalagt med Udregninger, som de kun kunde komme tilende med ved gjentagende at prøve sig frem, og naar i Stedet derfor Skoleraadene fik det simple Hverv — et Hverv, der formentligen uden nogen Betænkning kunde overdrages dem — paa deres Ansvar at affatte rigtige Lister over de Personer, der henhøre under de forskjellige i Loven angivne Kategorier, hvorved da Størrelsen af Enhvers Tillæg uden videre vilde være givet, vilde ogsaa vedkommende Ministerium være sparet for enhver Uleilighed og ethvert Ansvar ved Sagens Ordning. Da imidlertid Ministeriet ikke har delt denne Udvalgets Anskuelse, men har erklæret bestemt at maatte modsætte sig en Gjemmespørlse af Udvalgets Lante, har Flertallet ment ikke at burde fastholde denne, idet man navnlig paa det Standpunkt, paa hvilket hele Spørgsmaalet om Skolelærernes Lønning nu staar, ikke har kunnet tillægge dette isolerede Punkt en saadan Vægt, at

det kunde fortjene at sættes paa Spidsen. Men saamegen Betydning finder man dog, at de anførte Mangler ved den hidtidige Ordning maa siges at have, at man ikke kan fristes til at anbefale, at den fastslaaes for et ubestemt langt Tidrum, hvormod man skal tillade sig at foreslaa, at den begrænses til kun at skulle gjælde som Rettesnor 2 Aar endnu.

Endnu bemærkes, at under Udvalgets Forhandlinger have 2 Medlemmer af Flertallet (Clau di og S. Pedersen) hentydet paa det Unskelige i, at der stillebes en Sum af 10,000 Kr. aarlig til Ministerens Raadighed, for dermed paa Andragende fra vedkommende Skoleraad, som selv maatte være villigt til at yde et Tilskud, yderligere at understøtte saadanne Lærere paa Landet, hvis Lønning og Emolumenter ere beregnede som for Ugifte, og hvis Reguleringssum ikke naaer 800 Kr. De have imidlertid ikke fundet sig foranledigede til at stille noget Forslag i den Retning, efterat det af Udvalget paatænkte, foran omhandlede Forslag er opgivet.

Ifølge det Anførte fremsætter Flertallet, idet samme isørigt anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, følgende

Endringsforslag:

„Istedetfor Begyndelsesordene i 1ste Paragraf: „Sndtil — — udfommer“ sættes:

„I de tvende Finantsaar 1881—82 og 1882—83“.

Udvalgets Mindretal (Gauerløv og N. Rasmussen) skal ikke modsætte sig, at der endnu for 1 Aar gives et Lønningstillæg, endssjøndt vi ikke erkende, at Skolelærerne i Almindelighed ere saaa let lønede, at der skulde være nogen stor eller almindelig Trang tilstede, eller at, forbi et Tillæg er givet, derved skulde være vaakt grundet Formodning om, at dette skulde blive vedvarende. Men da det har vist sig, som af Udvalgets Flertal paavist, at Lønningstillæget har været meget forskjelligt, nemlig, $9\frac{3}{4}$ til $19\frac{1}{2}$ pSt. fra i Skoleraadskredsen, og den samme Ulighed formentlig fremdeles vil vedblive, naar Fordelingen skal foregaa som hidtil, maa vi tilraade, at der gives lige mange pSt. Tillæg af de første 800 Kr. i samtlige Skoleraadskredsene. For at det samme Beløb (300,000 Kr.), tilnærmelsesvis skulde gives, ville 15 a 16 pSt. være, hvad der passende kunde foreslaas, men da der efter vor Formening ingen Grund er til at forstørre Tillæget, og da vi tillige stille Forslag om, at for den, hvis Regn-